

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et Divortiis, Dissertationes Tres

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Cap. VIII. Nuptiæ cum uxoris filia & nepte, matre & utraque avia
prohibentur Lev. XVIII. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

שאר שאריו לגוף אחר ומה שאמר שארה הנה הטעם אלה הנשים *ex eo* quod legislator dixerit, nuditatem mulieris & filiae ejus ne retege, binos propinquos uni persona prohibitos esse, eliciunt. Estque jus in se circa uxorem viri & filia ejus, siquidem prohibitio ejus transeat ad uxorem. Atque ex dicto, filiam filii ejus, & filiam filiae ejus, &c eliciunt interdictam esse personam & propinquam propinqui uni persona. Quando autem dicit, propinqua ejus sunt, sensus est, earum mulierum. Denique addit: וכבאן נשלם פרוש היא פמוקים שנאמרו בענין העריות כפי דעת החכם רבינו ישועה: *Hic absoluta est interpretatio undecim versuum, qui de materia incestus agunt, secundum opinionem Sapientis Rabbenu Jeshuah.* (nempe a versu 6. usque ad 17. inclusive.)

III. Hoc igitur commate 17. in genere prohibetur, ne quis conjungatur cum muliere & filia ejus, sive cum uxore & filia ejus, ut sive uxor fuerit, sive non, Lex duci nolit filiam mulieris cognita ab eodem viro. Atque ita denuo inculcatur, quod jam comm. 7. 10. & 15. per consequentiam erat interdictum. Praecipue tamen, ut dictum, filiam denotari existimamus, quam uxor ex alio marito suscepit, quae privigna vocatur, idque tam post mortem propriae uxoris, quam adhuc ipsa vivente. Prohibet etiam neptem ejus, quam quis in uxorem duxerat, sive esset neptis uxoris, ex filio uxoris, sive ex filia. Sic vice versa uxori nuptiae prohibentur cum filio viri sui & cum nepote. Atque adeo postremo universe cum omnibus, qui affinitate aliqua propinqui sunt, nuptiis interdicuntur. Huc etiam pertinet lex Lev. xx. 14. ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה ומה היא באש ישרפו אותו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם: *Quicumque duxerit mulierem & matrem ejus, scelus est; igne comburunt eum & eas, ut non sit scelus in medio vestri.*

IV. Quaeitur hic, an genero licitum uxoris suae demortuae novercam ducere? Negatur ex hac lege Lev. xviii. 17. ubi prohibetur mulier & filia ejus ex alio marito, quam privignam vocamus. uxor autem cum marito una caro est. Si enim post mulierem, quam duxisti, demortuam ejus filiam ex alio marito, ducere nefas sit, etiam nefas erit cum uxoris matre consuescere, ut ut sit noverca, nec proprie caro carnis; Quoniam alia est ratio personarum in linea recta, quae locum ascendendum & descendendum tenent. Pertinet ille casus etiam ad interdictum Lev. xx. 14. Tutius igitur est ob honestatem & reverentiam matri debitam ea abstinere. *Facultas Theol. Rostoch. An. 1568. idem matrimonium improbabavit, apud Dedeken. Theol. Conf. Vol. III. lib. III. Sect. VI. Num. 7. Re.*

Reliquos casus, qui huc referri possunt, enodatos vide ad Levit. xviii. 7. 8. & reliquos versus. Sequuntur com. 18. & sequentibus cætera conjugia illicita, quæ non sunt incestuosa, de quibus suo loco.

CAPUT. IX.

Varia opiniones Hebræorum, tam Talmudicorum, quam Karæorum circa materiam de Incestu ex Elia ben Mosche Karæo, an plures persone & gradus prohibiti.

Explicatis, quantum instituto nostro sufficit, legibus de incestu, sive incestuosis nuptiis, ordo & methodus, quam nobis præscripsimus, *hujus Dissert. Cap. II. Th. VI.* nos perducit ad considerationem variarum opinionum, tam Hebræorum, quam Christianorum, de personis & gradibus prohibitis. Hebræorum cum Talmudicorum tum Karæorum sententiam elegantissime nobis exhibet noster Elias ben Mosche, qui solus nobis sufficiet, cujus idcirco vestigiis insistemus. *Capite quarto Tractatus de Incestu, agit בענין העריות בחלוק דעות החכמים de Sententiarum discrimine, quod inter Sapientes habetur circa genera incestus. Capite quinto agit בענין העריות בחלוק דעות חכמי הקראים de Sententiarum differentia, que est inter Sapientes ex Karais circa materiam de incestu.* Quod argumentum curiosum sane, nec inutile nec injucundum Lectori fore confido, ideoque non piget integrum Eliæ commentarium hic ex rarissimo libro Constantinopoli impresso describere.

II. Ita in fit Cap. IV. חכמי ישראל בענין העריות נחלקו לשתי תורות גדולות. התורה האחת הם בעלי הקבלה שאמרו שאין הקש בעריות אמנם דרכו על הכתוב לבר ואמרו שאם היה ההקש עקר בעריות היה ראוי להזכיר אסור אחות האב וממנו נקיש אסור אחות האם ועוד אחר שאסר בת אשת האב היה ראוי לשתוק על בת אשתו והיינו לומדים אסורין מההקש ועוד אחר שאסר הכתוב אשת אחי האב היינו לומדים מקל וחומר אסור אשת אחי Sapientes Israelitarum in materia de Incestu divisi sunt in duas classes sive Sectas Celeberrimas. Prima est Traditionalium, qui in Incestu nullam argumentationi locum esse, asserunt, soliusque Scripturæ vestigiis insistentes dicunt, quod si argumentationi foret in incestu locus a principali, interdictum de forore patris duntaxat referri, indeque argumentatio & conclusio fieri debuisset ad prohibendam fororem matris. 2. Postquam Scriptura filiam uxoris patris prohibuit, non debuisset filiæ uxoris facere mentionem, tunc